

عنوان مقاله:

تاثیر نیتروژن و بور بر رشد، عملکرد و غلظت برخی عناصر غذایی گوجه فرنگی

محل انتشار:

فصلنامه روابط خاک و گیاه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسرين فرزانه

احمد گلچين

كاظم هاشمی مجد

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه اثر نیتروژن و بور بر وزن خشک اندام هوایی و ریشه و غلظت عناصر غذایی برگ گوجه فرنگی در محیط کشت آبکشت، آزمایشی با ۱۶ تیمار و در سه تکرار به صورت فاکتوریل با طرح پایه کامل تصادفی در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، در سال ۱۳۸۶ به اجرا در آمد. در این آزمایش بذر گوجه فرنگی رقم Rio Grande Ug انتخاب گردید و اثر مستقل و متقابل چهار سطح نیتروژن (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم در لیتر) و چهار سطح بور (۰/۱، ۰/۵ و ۰/۱ و ۰/۲ میلی گرم در لیتر) بر وزن خشک اندام هوایی و ریشه و غلظت نیتروژن، بور، آهن، منگنز و روی برگ گوجه فرنگی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که اثر مستقل و متقابل نیتروژن و بور بر وزن خشک اندام های هوایی و ریشه معنی دار بود. بیشترین وزن خشک اندام هوایی از تیمار ۳۰۰ میلی گرم در لیتر نیتروژن + ۰/۱ میلی گرم در لیتر بور و بیشترین عملکرد میوه و وزن خشک ریشه از تیمار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر نیتروژن + ۰/۱ میلی گرم در لیتر بور به دست آمد. با افزایش سطوح نیتروژن در محلول غذایی، غلظت نیتروژن و منگنز برگ افزایش و غلظت آهن، بور و روی برگ کاهش معنی داری یافت. در حالی که با افزایش سطوح بور در محلول غذایی، غلظت نیتروژن، بور و روی افزایش و غلظت آهن و منگنز برگ کاهش معنی داری یافت. با توجه به نتایج به دست آمده از این آزمایش مصرف توام ۲۰۰ میلی گرم در لیتر نیتروژن و ۰/۱ میلی گرم در لیتر بور برای حصول بیشترین عملکرد میوه گوجه فرنگی در محیط های آبکشت توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

Perlit, Nutrient solution, Yield, Shoot, Root, Iron, Zinc, Manganese
پرلیت، محلول غذایی، عملکرد گوجه فرنگی، اندام هوایی، ریشه، آهن، روی، منگنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1446530>

